

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 531. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139952733712/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

end den gamle folkevises, men på højde med dem. De vidner om, hvordan en almue dunkelt, men spontant har taget Svanesangens syner til sig og med en mærkelig klarhøjet kunstsans har formået at følge dens slyngede rokokostrofer. Brorson har næppe drømt om disse melodier, men har alligevel fået en slags folkelig opstandelse i dem.

Ud fra oplevelsen af de religiøse folketoner ville jeg gerne slutte musikbilaget med nogle eksempler herfra. Hverken for de egentlige rokokomelodiers vedkommende eller for disses har jeg ønsket at bringe kuriositeter, men kun stof, der føles lødigt og brugbart den dag i dag. Noteeksemplerne illustrerer derfor (på enkelte undtagelser nær) ikke direkte de forskningsproblemer, som er berørt her. De står der, ligesom før, for at meddele læseren en etos, skabt udfra Brorsons digtning. De to første (bilag 8 og 9) er blandt Sands bedste. Om bilag 10: »Her vil ties« skriver Elling selv: »En folkelig omformning af salmen »Kjæmp alvorlige« (jf. gruppe XXXI). Bilag 11: »Hvad est du dog skøn« og 12: »Hvad er det godt at lande« skulle vise, hvor fint folketonen forbinder sig med et par af Brorsons vanskeligste strofer. Og endelig er bilag 13: »Den store hvide flok« (Øst. 32 a) kronen på værket. Vel synes den »kun« at være en udvidelse af omsyngningen af Kingos »Det mulner mod den mørke nat« (Sjungekor I, 5; Øst. 32 b), men virker dog som en selvstændig komposition. Den ædle melodik, den strømmende rytme og den komplicerede og dog simple form er den store poesi værdig.

Man kunne vie eftertidens Brorson-kompositioner et særskilt kapitel. Det har ikke været opgaven her. I Brorsons Samlede skrifter er oversigten — også over melodistoffet — i alt væsentligt begrænset til det, som kunne tænkes, nærmere eller fjernere, at have haft betydning for hans digtning.